

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (siódma izba) wydanego w dniu 23 września 2009 r. w sprawie T-493/07 The Wellcome Foundation Ltd przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), wniesione w dniu 23 listopada 2009 r. przez The Wellcome Foundation Ltd

(Sprawa C-461/09 P)

(2010/C 37/06)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: The Wellcome Foundation Ltd (przedstawiciel: adwokat R. Gilbey)

Druga strona postępowania: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory); Serono Genetics Institute S.A.

Żądania wnoszącego odwołanie

- stwierdzenie, że utrzymując w mocy zaskarżoną decyzję Izby Odwoławczej, Sąd Pierwszej Instancji naruszył przesłanki prawne art. 8 ust. 1 lit. b) i art. 52 ust. 1 lit. a) rozporządzenia nr 40/94 ⁽¹⁾;
- uchylene zaskarżonego wyroku utrzymującego w mocy decyzję Izby Odwoławczej w części dotyczącej odmowy uchylecia wszystkich postanowień OHIM i Sądu w zakresie kosztów oraz obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Wnosząca odwołanie podnosi, że bazując na stanie faktycznym wynikającym z danych wpisanych do rejestru oraz z dokumentów przedłożonych OHIM Sąd uznał, bez żadnej podstawy prawnej, że właściwy w niniejszym przypadku krąg odbiorców wykazuje wysoki poziom uwagi.

Wnosząca odwołanie utrzymuje, że Sąd odmówił uwzględnienia dostarczonego przez nią dowodu, który stanowił zwykłe rozwinięcie argumentów i dowodów przedstawionych wcześniej przed OHIM i który w związku z tym powinien być zostać dopuszczony.

Wnosząca odwołanie twierdzi, że przy dokonywaniu opisu stopnia podobieństwa towarów Sąd użył niedookreślonej i

niespójnej terminologii, w związku z czym nie udało mu się uzasadnić zaskarżonego wyroku w sposób precyzyjny, trafny i spójny.

Wnosząca odwołanie podnosi, że Sąd zastosował w odniesieniu do rozpatrywanego przezeń stanu faktycznego niewłaściwe, niekompletne i błędne kryteria prawne, w wyniku czego stwierdził, że stopień podobieństwa towarów był niski.

Wnosząca odwołanie utrzymuje, że Sąd, opierając się na stanie faktycznym, nie zastosował prawidłowo kryterium całościowego porównania oznaczeń, w wyniku czego doszedł do wniosku, że stopień podobieństwa oznaczeń był niski.

Wreszcie wnosząca odwołanie twierdzi, że Sąd oparł swe stwierdzenia dotyczące prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd na niewłaściwych, niekompletnych i błędnych kryteriach prawnych, ponieważ zastosował takie kryteria przy definiowaniu właściwego kręgu odbiorców, ocenie stopnia podobieństwa towarów i ocenie stopnia podobieństwa oznaczeń.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) z dnia 20 grudnia 1993 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. 1994, L 11, s. 1)

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (piąta izba w składzie powiększonym) wydanego w dniu 9 września 2009 r. w sprawach połączonych od T-30/01 do T-32/01 i od T-86/02 do T-88/02 Territorio Histórico de Álava — Diputación Foral de Álava i in. przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich, wniesione w dniu 26 listopada 2009 r. przez Territorio Histórico de Vizcaya — Diputación Foral de Vizcaya

(Sprawa C-465/09 P)

(2010/C 37/07)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Wnoszący odwołanie: Territorio Histórico de Vizcaya — Diputación Foral de Vizcaya (przedstawiciele: I. Sáenz-Cortabarría Fernández i M. Morales Isasi, adwokaci)

Druga strona postępowania: Territorio Histórico de Álava — Diputación Foral de Álava, Territorio Histórico de Guipúzcoa — Diputación Foral de Guipúzcoa, Comunidad Autónoma del País Vasco — Gobierno Vasco, Confederación Empresarial Vasca (Confebask), Komisja Wspólnot Europejskich i Comunidad Autónoma de la Rioja

Żądania wnoszącego odwołanie

- Stwierdzenie dopuszczalności i zasadności odwołania;
- Uchylenie zaskarżonego wyroku;
- Uwzględnienie skargi złożonej w pierwszej instancji;
- Pomocniczo, przekazanie sprawy Sadowi Pierwszej Instancji do ponownego rozpoznania i, w razie potrzeby, nakazanie przeprowadzenia odrzuconego środka dowodowego;
- Obciążenie Komisji kosztami postępowania w pierwszej instancji i postępowania odwoławczego.

Zarzuty i główne argumenty

- 1) Błąd co do prawa w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku dotyczący tego, iż sprawa T-32/01 stała się bezprzedmiotowa.
- 2) Błąd co do prawa w stwierdzeniu Sądu Pierwszej Instancji, iż zamknięcie wstępnej fazy dochodzenia w odniesieniu do spornego przepisu podatkowego przed wejściem w życie rozporządzenia (WE) nr 659/1999⁽¹⁾ wymagało istnienia wyraźnej decyzji Komisji w tym znaczeniu (skierowanej do państwa członkowskiego).
- 3) Wypaczenie przez Sąd Pierwszej Instancji decyzji z dnia 28 listopada 2000 r. poprzez stwierdzenie, że decyzja ta stanowiła zakończenie wstępnej fazy dochodzenia spornego przepisu podatkowego, która to faza zapoczątkowana została skargą zarejestrowaną w kwietniu 1994 r. Naruszenie prawa przez Sąd Pierwszej Instancji poprzez brak stwierdzenia, iż ponowna ocena spornego przepisu podatkowego w 2000 r. powinna zostać dokonana w ramach postępowania przewidzianego dla pomocy istniejącej.
- 4) Naruszenie prawa przez Sąd Pierwszej Instancji poprzez naruszenie zasad procesowych dotyczących ciężaru i oceny dowodu, w szczególności w odniesieniu do dowodu z dokumentu, jaki stanowi decyzja z dnia 28 listopada 2000 r. (jej wiarygodność i moc dowodowa). Naruszenie prawa do sprawiedliwego procesu.
- 5) Naruszenie prawa przez Sąd Pierwszej Instancji uchybienie zasadom procesowym dotyczącym oceny i ciężaru dowodu w związku z obiektywnymi, mającymi znaczenie dla sprawy, spójnymi i logicznymi wskazówkami znajdującymi się w aktach, które świadczą o tym, że przed wydaniem

decyzji z dnia 28 listopada 2000 r. Komisja wstępnie dokonała oceny spornego przepisu podatkowego i zamknęła dochodzenie. Naruszenie prawa przez Sąd Pierwszej Instancji poprzez brak przyjęcia, że ponowna ocena spornego środka podatkowego w roku 2000 powinna zostać dokonana w ramach postępowania przewidzianego dla pomocy istniejącej.

- 6) Naruszenie prawa przez Sąd Pierwszej Instancji poprzez uchybienie zasadom procesowym w dziedzinie przeprowadzania dowodów oraz poprzez podjęcie decyzji o nie przeprowadzaniu dowodu wnioskowanego przez wnoszącą odwołanie dotyczącego ujawnienia określonych dokumentów Komisji, który w świetle argumentów, jakimi posłużył się Sąd Pierwszej Instancji w celu oddalenia skargi wnoszącej odwołanie, okazuje się istotny dla obrony jej interesów. Naruszenie prawa do sprawiedliwego procesu, zasady równego prawa do obrony i prawa do obrony.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 659/1999 z dnia 22 marca 1999 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania art. 93 WE traktatu WE.

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (piąta izba w składzie powiększonym) wydane w dniu 9 września 2009 r. w sprawach połączonych od T-30/01 do T-32/01 i od T-86/02 do T-88/02 Territorio Histórico de Álava — Diputación Foral de Álava i in. przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich, wniesione w dniu 26 listopada 2009 r. przez Territorio Histórico de Álava — Diputación Foral de Álava

(Sprawa C-466/09 P)

(2010/C 37/08)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Wnoszący odwołanie: Territorio Histórico de Álava — Diputación Foral de Álava (przedstawiciele: I. Sáenz-Cortabarría Fernández i M. Morales Isasi, adwokaci)

Druga strona postępowania: Territorio Histórico de Vizcaya — Diputación Foral de Vizcaya, Territorio Histórico de Guipúzcoa — Diputación Foral de Guipúzcoa, Comunidad Autónoma del País Vasco — Gobierno Vasco, Confederación Empresarial Vasca (Confebask), Komisja Wspólnot Europejskich i Comunidad Autónoma de la Rioja